

پول های "کثیف" مبارزات کارگران را فاسد خواهد کرد!

رضا شهبابی

June 17, 2014

این روزها به نظر می رسد که بار دیگر خطری جدی و توطئه گرانه در راه است. در سال 1386 فعالین واقعی جنبش کارگری با افشاگری عوامل نهاد های ضد کارگری و امپریالیستی توانستند جلو فعالیت های آنها را بگیرند. اما نهاد های ضد کارگری و در کل نهاد های بورژوازی هیچ وقت از پای نخواهند نشست و هر بار سعی خواهند کرد در اشکال گوناگون به جنبش کارگری نفوذ کنند و با داشتن عوامل دست گماره جنبش کارگری را به فساد بکشانند. اما جنبش کارگری ایران ، نشان داده است که کارگران و پیشروان جنبش طبقاتی کارگری ، با حساسیت خود تمامی توطئه های آنان را نقش بر آب خواهند کرد.

نگاهی به تجربه سندیکای شرکت واحد

پول های کثیف حربه ی قدیمی است که نظام های امپریالیستی و ضد کارگری برای تضعیف و وابسته کردن و در یک کلام ریشه کن کردن مقاومت طبقه کارگر به کار می بندند و با این ترتیب است که پول های به اسم حمایت از سندیکا ها و اتحادیه های کارگری و یا خانواده های کارگران از سوی ارگان هایی با پوشش دموکراتیک و دموکراسی خواهی اما در واقع ضد کارگری ، وارد چرخه مالی کارگران و نهاد های مدافع آنان می شوند. شاید در وهله اول اینطور به نظر برسد که مهم ، نیاز جنبش کارگری به امکانات مالی است ، نه منابع تامین کننده آن ، اما با اندک مکث و وسواس طبقاتی مشاهده خواهد شد که پشت پرده ، برنامه و سناریوهای ضد کارگری در جریان است که نه تنها در خدمت کارگران و جنبش آنان قرار نخواهد گرفت بلکه دقیقاً باعث به انحراف کشیدن خواست و مطالبات کارگران در رسیدن به منافع آتی و آتی خواهد شد.

به بعضی از پیامدها می شود به صورت گذرا اشاره داشت . اولین وپی واسطه ترین این پیامد " پول های کثیف و فساد آور " بهانه دادن به دست نهاد های امنیتی و سرکوب گر است که با زدن مهر " وابسته " و " جاسوس " به کارگران مجوز قلع و قمع ایشان را صادر کنند . در واقع به جریان انداختن این پول ها ی کثیف از جمله ی روش های خود این نهاد هاست.

دومین تاثیر " پول های کثیف و فساد آور " تضعیف اصول کار تشکیلاتی و احساس تعلق فرد به مجموعه ی رفقاییش است . به این ترتیب که با علی السویه شدن مسائلی چون پرداخت حق عضویت فرد آرام آرام اهمیت خود را بعنوان یک عضو مجموعه نادیده می گیرد . به همین نسبت که مرکزیت تشکیلات هم به عنوان مغز متفکر و سازمانده ، به مرور نسبت به اعضای بدنه ی خود احساس بی نیازی می کند.

در این زمینه بد نیست به تجربه ای دیگر که به همراه رفقا و همکارانم در مجموعه ی سندیکای شرکت واحد داشتیم اشاره ای بکنم.

در تمامی سال ها ی نیمه اول دهه 1380 طریقه تامین کمک مالی مورد نیاز سندیکا و هزینه های عبارت بود از:

1 چاپ بولتن و جزوه و فروش آن به کارگران

2 برگزاری کلاس های آموزشی

3 چاپ قبض دریافت حق عضویت و گذاشتن آن در اختیار اعضا

4 برگزاری برنامه های تفریحی و فرهنگی از قبیل گلگشت

حتی کارگران اخراجی عضو سندیکا برای نشان دادن همبستگی خود با دیگر اعضا با حضور در پایا نه های مسافری با فروش چای و عدسی در آمد حاصل از آن را در اختیار سندیکا قرار می دادند.

این کار از یک طرف باعث می شد تا رانندگان شاغل در جریان اوضاع و احوال همکاران اخراجی خود قرار بگیرند و به صورت جمعی به ایشان کمک کنند و از سوی دیگر اعضای اخراجی را در جریان وضعیت همکاران شاغل قرار می داد تا بدین وسیله بتوانند ایشان را در پی گیری حقوق حقه ی شان ترغیب نمایند.

سومین و شاید مخرب ترین پیامد " پول های کثیف و فساد آور " عبارت است از شیوع بی اعتمادی اعضا به یکدیگر و قوت گرفتن روحیه فرد گرایی در افراد به این نحو که پول های بی نام و نشان " یا به عبارت درست تر با نام و نشان فاسد"، بی سرو صدا و به اعتبار روابط دوفره به عوض قرار گرفتن در اختیار مجموعه (که این خود مصیبتی است) به جیب افراد میرود و در این موقعیت به هر صورت ما جرا به نام عضو از مجموعه نوشته می شود و همچنین فرد پس از چند مرتبه دریافت چنین وجوهی و مرتفع شدن نیازهایش دیگر احساس تعلق خاطر و هم ذات پنداری بار فقای و همکارانش را از دست می دهد و به موجودی منفعت طلب بدل می گردد که صرفا در صدد بیرون کشیدن گلیم خودش از این آب گل آلود است.

رفقا و کارگران عزیز؛

هوشیار باشیم که در دام حربه های کثیفی از این دست که در کمین ما نشسته است نیفتیم. این وسط اگر با هم بمانیم پیروز خواهیم شد . ما همیشه به استقلال مالی باور داشته و داریم . با همبستگی و کمک های ناچیز کارگران و مدافعان کارگری میشود نیازهای حداقلی خود را بر طرف کرد . باید چهره های مخرب و ضد کارگری را افشا کرد و اجازه ند هیم افراد سست عنصر باور و اعتماد طبقاتی کارگران را سخره بگیرند.

آنان که شرافت کارگری را مستمسک منافع خود قرار داده اند باید بدانند که شرافت کارگری یعنی اعتماد ، با هم بودن و برای همدیگر بودن ، شرافت کارگری یعنی داشتن حس برابری خواهی برای یک زندگی شاد همراه با نان و آزادی در دفاع از منافع طبقاتی طبقه کارگر!

رضا شهابی . عضو هیئت مدیره سندیکای شرکت واحد تهران و حومه

زندان رجایی شهر . 27 خرداد 1393